

Hertog van Cuicuilco, overshadowing Sorath, R. Steiner, H. Woga

WIKIPEDIA

Cuicuilco is een belangrijke [archeologische vindplaats](#) aan de zuidelijke oever van [het Texcocomeer](#) in de zuidoostelijke [vallei van Mexico](#), in wat nu de wijk [Tlalpan](#) in [Mexico-Stad](#) is.

De bevolking op het hoogtepunt van de stad wordt geschat op 20.000 mensen. De locatie kenmerkt zich door terrassen, diverse gebouwen, vestingwerken en [irrigatiekanalen](#) en [-greppels](#), gebouwd rond 800-600 v.Chr. De belangrijkste bekende structuur is een piramidevormige kelder, gebouwd rond 800-600 v.Chr. De bouw van de Cuicuilco-piramide begon een paar eeuwen v.Chr., tijdens de [late preklassieke](#) periode van de [Meso-Amerikaanse](#) geschiedenis. ^{[1][2]} Op basis van de datum van bewoning is Cuicuilco mogelijk de oudste stad in de Vallei van Mexico.

De site werd bewoond tot aan de verwoesting door de uitbarsting van [Xitle](#), ergens tussen 245 en 315 n.Chr. ^[3]

Zona Arqueológica de Cuicuilco
Distrito Federal (México)
Cultura Preclásica del Valle de México

De onderstaande tekst staat in het boekje 'GEA II' van Hudi Woga, pag. 95-107, en is een transcriptie van teksten uit een lezing van Rudolf Steiner op 18-9-1916 te Dornach, opgenomen in GA 171, plus enkele aanvullende teksten uit GA 125, 133, 171, 239. *Plus kleine aanvullingen cursief geschreven van Paul Wink.* Alsmede uit: 'Das andere Amerika', deel 1 + 2, Dornach 1991, van C. Stegeman

TRANSCRIPTIE:

De aanleg van het in hoofdzaak Indiaanse mensheidsdeel, dat vòòr de 'ontdekking van Amerika' dat werelddeel bevolkte, was een totaal andere dan de aanleg van de overige mensheidsrassen in de rest van de cultuurwereld, Eurazië en Afrika. In Amerika, met name in Midden- en Zuid-Amerika, was sprake van

grote beschavingen, die van de Olmeken, de Maya's, de Tolteken, de Azteken en de Inca's. Maar ze waren van karakter anders dan de beschavingen in de rest van de wereld.

Ten eerste waren het cultureel exclusieve' beschavingen, zonder geleidelijke overgang naar 'inclusiviteit', geheel in de traditie van de cultureel 'exclusieve' beschavingen van het oude Atlantis, alwaar de leidende koning-priesters, en enkel zij, over alle weten en cultuur beschikten en bleven beschikken. Dit in tegenstelling tot wat geleidelijk in het oosten van de wereld het geval werd: 'culturele inclusiviteit', uitlopend op de invoering van de huidige democratieën. Ten tweede waren het weten en kunnen van die cultureel exclusieve beschavingen, met het verstrijken van de eeuwen, in zwartmagisch vaarwater geraakt, met name in Midden-Amerika bij de Maya's en de Tolteken; hun leiders, nog steeds Atlantisch getinte priesterkoningen, waren veelal zwarte magiërs geworden.

Bij de eertijdse Atlantiërs was van religie, van geconstrueerde Godsbinding, geen sprake. Hun Godsbinding was natuurlijk. Zij hoefden niet in God te geloven, zij aanschouwden God in alles en allen en in zichzelf. De aanschouwde God werd TAU genoemd, 'HET ENE', de GROTE ADEM die alles bezielt. De Godsbeleving van de gewone Atlantiërs (bij de priester-koningen lag dat anders) was zo eenduidig, dat het Drievuldigheidsaspect van de Godheid, en de existentie van de onder Hem geplaatste en Hem dienende geestelijke hiërarchieën, als minder relevant werden ervaren.

Bij de neergang en latere ondergang van de oude Atlantische mensheidsbedeling die veroorzaakt werd door de alsmaar voortwoekerende zondeval, veranderde dat. *(Note Paul W.: Atlantis eindigde met de laatste zondvloed rond 10.000 BC, precies toen onze zon/aarde in oppositie stond met het hart van de Melkweg in het Teken Leeuw; de aarde hierdoor waarschijnlijk kantelde en in het Teken Kreeft verder ging.).*

Toen de huidige Arische mensheid de Atlantiërs na de grote zondvloeden afloste, raakte in Eurazië en Noord-Afrika het Atlantische Godsbeeld geïnfecteerd. Natuurlijk niet de Ene God zelf, maar wel het beeld van Hem in de harten van de mensen. Dat nam luciferische trekken aan. Dit beeld werd het astraalgewaad van Lucifer zelf. Dat was vooral het geval bij het Mongoolse en het Chinese ras, alwaar het beeld zelfs ahrimanische trekken aannam. Het primair luciferisch- en secundair ahrimanisch getinte TAU werd TAO genoemd.

En de grote Lucifergeest incarneerde in het derde millennium voor Christus binnen de TAO-mysteriën in China, in een persoonlijk mens. (Volgens sommige antroposofen, alsmede de schrijver Sigismund von Gleich, i.c. het gedeelte uit zijn werk 'Der Drohende Drache', september 1937, is deze anoniemus de legendarische keizer Yü, ook wel genoemd de gele keizer, geweest).

Maar ook in het Westen van de wereld, in Amerika, raakte het Atlantische Godsbeeld geïnfecteerd. Het nam daar in de mensenharten primair ahrimanische trekken aan, en dat beeld werd het astraal gewaad van Ahriman.

Bij de Tolteken en de Maya's nam op den duur het Atlantische Godsbeeld secundair zelfs asurische trekken aan. Het ahrimanisch-asurisch getinte TAU werd in Amerika TAOTL genoemd. De grote Ahrimangeest zal trachten om binnen de westerse TAOTL-mysteriën (die heden onder andere namen beleven-digd worden in zekere vrijmetselaarsstromingen en in het Mormonendom) tot incarnatie te komen, in Amerika, aan het begin van ons huidige millennium.

Binnen de TAOTL-mysteriën zochten dus de asurische machten, de machten van de zwarte magie, wiens leider Sorath wordt genoemd, aanknoping bij de reeds luciferisch en ahrimanisch geïnfecteerde mensheid. Dat was met name het geval ten tijde van Christus' optreden in Palestina, in Cuicuilco (*Note P.W.: onder andere Rudolf Steiner schrijft Quiquilco*), de op één na grootste Toltekenstad. Dit alles tot op zekere hoogte tevergeefs, zoals we direct zullen zien.

In een klein gebied in het Midden-Oosten van de wereld, in Israël, moderniseerde zich het beeld van de Atlantische eenheidsgod TAU, zónder geïnfecteerd te raken. Dat wil zeggen, het ontwikkelde zich daar zó dat het de in de verre toekomst geplande regeneratie van Adam en de uiteindelijke restauratie van Adam Kadmon kon dienen. (*Zie GEA II, p. 67 e.v., uitleg over Adam Kadmon*).

Het Atlantische TAU ontwikkelde zich in Israël tot THEOS: Dat THEOS leefde bij de Joden als het gemoderniseerde ongeïnfecteerde TAU uit Atlantis. En in de mysteriën daarvan incarneerde eerst, tot op etherisch niveau, Jahweh (*Note P.W.: Hij is één van de zeven Elohim of Exousiai(engel) van/op de zon*), de voorloper van Christus, en later Christus zelf, tot in de fysiek-persoonlijke mens Jezus. Jezus Christus offerde zichzelf binnen het THEOS-mysterie naar vlees en bloed, op Golgotha, opdat het ferment van zijn bloedstorting in wereld en mensheid zou doordringen. Zijn wezen werd bij zijn Kruisdood homeopathisch over de wereld verstrooid, en na zijn Opstanding werd het in de harten van de mensen tot een 'Hoeksteen voor een Nieuwe Tempel'. Dat wil zeggen, tot de grondslag voor een nieuw onvergankelijk stoflichaam (*Note P.W.: ook het fantoomlichaam genoemd, zie Steiner*), een onverderfelijke persoonlijkheid, de 'Nieuwe Adam'. Waarmee binnen het THEOS-mysterie, de restauratie van Adam Kadmon, de macrokosmische Adam, c.q. de geboorte van een Adam Kadmon Recidivis, in principe reeds aanving.

In het oostelijke, op Lucifer georiënteerde TAO-mysterie, met een ontaarding in de richting van Ahriman, lag daarentegen iets voor wat we zullen noemen het principe van 'Terug naar Af'.

In dat mysterie lag een herroeping van 's mens unieke evolutieweg, maar bij een durende handhaving van de existentie van het ganse Al: In het TAO-mysterie wenste men de Oude Adam Kadmon te continueren. Tegenover de mogelijke geboorte van een nieuwe Adam en van een Adam Kadmon Recidivis predikte men evolutieverzaking. *(Note P.W. Lucifer wil terug naar het verleden, terwijl Ahriman de toekomst naar voren wil halen. Dus beide wegen zijn doodlopend!)* Het luciferische mysterieweten en het daarbij horende magisch streven dienden deze verzaking.

Daarnaast lag in het westelijke, op Ahriman georiënteerde TAOTL-mysterie, met een ontarding in de richting van Sorath*, iets in de planning van het geboren doen worden van een mutatie van 'de nieuwe Adam', en later van Adam Kadmon Recidivis. In het TAOTL-mysterie wenste men zich de Nieuwe Adam niet als een in Christus moreel volmaakt mens, bekleed met een aan Hem ontleend onvergankelijk Opstandingslichaam, maar als een genetisch verbeterde, aan ziekte en dood ontsnapte mens, zondig en toch gezond.

En Adam Kadmon Recidivis stelde men zich in dat mysterie voor als die zondige en toch gezonde mens in oneindig veelvoud uitgewaaid over alle fysiek te bewonen planeten van het heelal. In het TAOTL-mysterie dienden het mysterieweten en het magisch streven juist die mutaties.

*Note P.W. Zie meer info over Sorath: <https://www.spiritueelastroloog.nl/lezingen-en-artikelen/De%20demon%20en%20antichrist%20Sorath%20m.b.t.%20Hitler,%20en%20diverse%20passages%20uit%20het%20boek%20de%20Slavenstaat%20van%20Albert%20Speer.pdf>

In met name het Romeinse Rijk en het Perzië van de 6^e en 7^e eeuw na Chr. (Gondisjapur) traden de intenties van het ahrimanische TAOTL-aspect van het in principe luciferische TAO-mysterie duidelijk aan het licht, zij het natuurlijk onder geheel andere namen. En met name in Cuicuilco (of Quicuilco) ontardde het in principe ahrimanische TAOTL-mysterie zich in de richting van het streven van Sorath. Het nam daar, zoals gezegd, zwartmagische vormen aan. Weliswaar vooreerst nog steeds met het hierboven beschreven ahrimanische doel, maar met middelen die op de asurisch getinte marteling, moord en doodslag berustten. *(Note P.W. Sorath c.q. de zwarte magie is gebaseerd op het zogenaamde abc van de zwarte magie: eerst een dier kwelen, dan een mens en dan een volk. Het zeer bewust opnemen van de doodsspasmen van slachtoffers geeft de magiër kracht).*

Het is te begrijpen dat van Godswege, vanuit het THEOS-mysterie, de strevingen die uitgingen van het TAO-mysterie, exclusief en inclusief het TAOTL-aspect, en van het TAOTL-mysterie, exclusief en inclusief de asurische ontarding werden tegengewerkt.

Tussen de regels van de Bijbelse evangeliën door is dat terug te vinden. Daartoe het volgende.

Het hoogtepunt van het THEOS-mysterie is Christus' Kruisdood en Opstanding, met alles wat daarmee samenhangt. Terzake meldt de Bijbel vóór alles dat Christus op Golgotha niet alléén aan het kruis hing. De evangeliën vertellen dat daar drie kruisen waren opgericht.

Aan het middelste kruis hing Jezus, de 'drager' van het Grote Christuswezen, en aan de twee buitenste kruisen hingen 'misdadigers'. Wie en wat waren dat? De christelijke esoterische traditie leert dat dat geen gewone misdadigers waren. Van een willekeurig aspect van 's werelds belangrijkste gebeurtenis, in de vorm van twee betekenisloze medegekruisigden rond de gekruisigde Heiland, kan volgens die traditie uiteraard geen sprake zijn.

Eén van de medegekruisigden was, zo leert de traditie, de gereïncarneerde mens in wie eertijds de Lucifergeest belichaamd was geweest. Hij verootmoedigde zich voor Christus (*Note P.W.: Christus erkende zijn bekering aan Hem en zei daarop tegen deze luciferische drager, rechts van Christus, dus het oosten, vanaf het kruis: 'Heden zult u met Mij in het Paradijs zijn'.*).

(Zie hierover meer informatie op mijn website het artikel van Judith von Halle: <https://www.spiritueelastroloog.nl/lezingen-en-artikelen/De%207%20woorden%20aan%20het%20kruis%20m.b.t.%20de%20kruisweg%20en%20andere%20zevenvouden,%20J.%20von%20Halle.pdf>)

De andere medegekruisigde (links van Christus, dus het westen) was de mens die zich opmaakt om in een latere incarnatie de Ahrimangeest te ontvangen. Hij verootmoedigde zich niet voor Christus (*Note P.W.: Ahriman had zijn 'punten' nog niet waar kunnen maken omdat hij nog moet verschijnen....nu dus!, en kon daarom het optreden, de handelingen van Christus nog niet juist bezien, en dus kon hij zich nog niet bekeren tot Hem. Lucifer had die ervaring alwel, 3000 j.!*).

Christus, Lucifer en Ahriman horen bijéén, in die zin dat alle drie 'een aarde-incarnatie' doorleefden, respectievelijk zullen doorleven, om het bij hen behorende mysterie 'te vervullen'. Daarbij voert de ontaarding van het TAOTL-mysterie niet naar een vierde mysterie. Dat moet worden beklemtoond.

Met andere woorden, de vierde kosmische grootmacht, Sorath, de heer van de asurische zwarte magie valt buiten de drie, en niet meer dan drie, bijéénhorende aardemysteriën en hij kan op aarde geen eigen mysterie hebben en, daarmee in samenhang, ook niet incarneren in een mens van vlees en bloed (*Note P.W.: hij kan niet verder/dieper komen dan in het etherlichaam van een mens*).

Hij moet, buiten wat in Palestina gebeurde, als een koekoeksjong in het nest van de ahrimanische mysteriën in het westen van de wereld, zijn kans afwachten, en daar omzien naar mensen die zwarte magiërs willen worden. En hij moet dan extra omzien naar één van hen die (de anderen daartoe knechtend) zich in boosheid zoveel zwarte magie verwerft, dat hij de aarde-evolutie kan veranderen

vooreerst in de richting van Ahrimans doelstelling, maar vervolgens in de richting van een totale vernietiging. Dat is Soraths doelstelling! (zie eventueel ook voor deze aangelegenheid C. Stegman 'Das andere Amerika').

Hij kan in die uitverkoren zwarte magiër niet zelf incarneren (nogmaals: omdat hij geen eigen mysterie heeft), hij kan echter die zwarte magiër wel overschaduwen, hij kan er bij incorporeren. En dat is absoluut meermaals het geval geworden! En ook dat moet worden beklemtoond.

Zo trad in het kader van die TAOTL-mysterie-ontaarding in Midden-Amerika, dus ver van Palestina, in feite op een plaats op aarde aan Palestina en Bethlehem complementair, ten tijde van Jezus' geboorte en optreden in Palestina, een Anonymus op, met een incorporatie van Sorath.

Deze figuur werd later getraceerd als de heerser van de stad Cuicuilco (ofwel Quiquilco; zie 'De Azteken, kunstschaten uit het Oude Mexico', pag. 30 e.v.), en dus als de vermelde grootste zwarte magiër ooit! Deze Anonymus weegt dus enerzijds op tegen de drie gekruisigden op Golgotha, en anderzijds staat hij er los van. Hij was waarlijk een mens die in het geheim in dienst was getreden van Sorath, en op het punt stond zó een omvangrijke inwijding in het kwaad te verwerven dat hij en zijn latere leerlingen de Christusinvloed, en het gehele THEOS-mysterie van de aarde zouden hebben verdreven! Nogmaals: Dit alles als een asurische koekoeksontwikkeling onder Ahrimans vleugels.

Zou de heerser van Cuicuilco zijn omvangrijke zwarte inwijding hebben verworven – wat gelukkig niet het geval werd – , dan zou de tegenwerking van het oosterse TAO- en het westerse TAOTL-mysterie, uitgaande van het THEOS-mysterie, met als spil het Christusgebeuren op Golgotha, geen vat hebben gehad op het zwarte, Tolteeks-asurische aspect van het TAOTL-mysterie. Christus' Kruisdood zou voor niets geweest zijn; en vanuit Midden-Amerika zou op den duur over de wereld het door Sorath geworden ahrimanische TAOTL-mysterie zijn uitgewaaierd. (*Note P.W.: de mensheid zou dan in deze bedeling verloren zijn, en moet opnieuw vanaf de Maanbol-aarde alles weer over doen!*).

Echter, de door Sorath geïnspireerde Anonymus van Cuicuilco werd in zijn strevingen belemmerd. En dat qua intentie analoog aan het in het THEOS-mysterie vervatte optreden en sterven van Christus tussen 'de dragers van Lucifer en Ahriman', en, zoals we reeds aangaven en verder nog zullen zien, qua locatie en dramatisch verloop als een soort inverse pendant daarvan.

T.t.v. Christus was de situatie in Midden-Amerika zó, dat priesterkoningen de uiteenlopende culturen leidden vanuit verschillende 'TAOTL-deelmysteriën'. De voornaamste daarvan waren het Quetzalcoatlmysterie (het Venusmysterie) en het Tezcatlipokamysterie (het Maanmysterie). Veel woorden zijn homoniemen:

Quetzalcoatlmysterie betekent Venus, Kostbare Tweeling en Adelaar-slang.
Tezcatlipokamysterie betekent Maanspiegel en Rokende Spiegel.
Beide mysteriën waren (inmiddels) ontaard, althans op de meeste plaatsen en bij de meeste Indianenstammen.

De Anonymus van Cuicuilco arbeide vanuit het ontaarde Quetzalcoatlmysterie. Hij werd echter tegengewerkt door iemand die werd aangemerkt als ‘een Zonnebroeder* van Christus’, ene Vitzliputzli. De naam betekent ‘De links van de zon vliegende blauwe kolibrie’. Wij zouden zeggen: ‘Een wezen vol van Heilige Geest’ (die wordt voorgesteld als een duif die van de zon uitgaat en neerdaalt, en zijn weg neemt naar de aarde, net als Christus). (**Note P.W.: Ik denk dat hij een engelwezen van de zon is, een Elohim of zelfs een Dynamis of Kyriotetes. Net als Christus zijn domicilie had op de zon alvorens naar de aarde te gaan op 6-1-30*).

Deze Vitzliputzli was een kind van koninklijke bloede, uit de Toltekenstad Theotihuacan, de stad ‘waar de Goden mensen worden, opdat de mensen er zullen vergoddelijken’. De legende over hem zegt dat hij uit een maagdelijke vrouw was geboren, net als Jezus uit de maagd Maria. Hij werd op hetzelfde moment geboren als Jezus van Nazareth (25-12-01 BC). Hij vernieuwde en heiligde het mysterie van Tezcatlipoka. Zijn leven verliep analoog aan dat van Jezus Christus: hij leefde 30 jaar als koningpriester en trad vervolgens, net als Christus, drie jaar op een speciale wijze op. Vanuit het Tezcatlipokamysterie trad hij op, deels in het verborgene, deels in het openbaar, tegen de Anonymus van Cuicuilco. Dit door middel van een gerechtelijke procedure: De Anonymus stond voor zijn drempeloverschrijdende zwarte inwijding en moest daarvoor zoveel moorden*, dat daartegen protest rees en een rechtspraakprocedure mogelijk werd. Het Quetzalcoatlmysterie kwam in een zeer kwaad daglicht te staan. (**Note P.W.: Soms, op een speciaal astronomisch moment, doodde hij wel tienduizenden mensen. Cortés vond in 1520 piramides van schedelkoppen!*).

Van minuut tot minuut stond Vitzliputzli, om de Anonymus van Cuicuilco van zijn inwijding af te houden, in een verborgen betrekking tot Christus. Als een werkelijke Zonnebroeder van hem, als een soort complementaire entiteit. Gedurende Christus’ Lijdensweek won Vitzliputzli de gerechtelijke procedure tegen de Anonymus. (*Note P.W.: Zoals alle mensen moeten ook de dragers van (tegen)machten via een officiële rechtszaak berecht worden voor hun daden*).

En precies op Christus’ Kruisdag gelukte het hem om de Anonymus te laten kruisigen. En precies tijdens Christus’ Opstanding vernietigde hij alle microkosmische resten van de gekruisigde, tegelijk met alle verderfelijke inwijdingskennis. (*P.W. De microkosmos is, zo kan je zeggen, in fractals uiteengevallen*). (Iets van dit feitenbestand leeft voort in het Mormonisme, waar dit wijst op een optreden van Christus ook in Amerika. H.W. Zo heeft Hitler een fractal van deze

microkosmos in zijn wezen opgenomen waardoor het nazisme sorathisch is, en Hitler de tactiek van de verschroeiide aarde nastreefde=gehele vernietiging P.W.)

Zo werd de wereld gered van een zwartmagische ontwikkelingstendens, die aanknoping zocht bij de invloed van Ahriman.

Ten tijde van het Golgothagebeuren stonden op aarde dus niet drie, maar vier kruisen opgericht. Het reddende Christuskruis en de kruisen van 'de dragers' van Lucifer en Ahriman, gedrieën bijeen op Golgotha; met (topografisch precies) daartegenover, in een geheel ander deel van de wereld, het kruis van de door Sorath verleide Anonymus, opgericht door Christus' Zonnebroeder Vitzliputzli.

Dat de cultuurgeschiedenis van het pre-Columbiaanse Amerika verliep zoals hier is geschetst, een verloop dus waarbij de massa dom werd gehouden tot voordeel van enkele wetenden, en waarbij die wetenden vaak zwarte magiërs werden (wat allemaal zijn oorzaak vond in Soraths zo oneigenlijke bemoeien met de aarde, naast de geplande bemoeienis van Lucifer, Christus en Ahriman) had ook een topografische oorzaak. Met andere woorden: Sorath vond óók op topografische gronden een, weliswaar oneigenlijk, aanknopingspunt met de aarde-evolutie.

Hiertoe het volgende.

De bergen in Amerika, de Rocky Mountains en de Andes, lopen van noord naar zuid; terwijl de bergen in Eurazië en Afrika van oost naar west lopen (uitgezonderd in Japan en Noorwegen, en in zuidelijk Afrika lopen ze soms vormloos).

De van noord naar zuid lopende bergen worden onderbroken iets ten westen van de Panamalandengte, het eertijdse Toltekenland. De van oost naar west lopende bergen, inclusief de Noord-Afrikaanse bergstructuren, worden onderbroken in Palestina, iets ten oosten van het Suezkanaal, de landengte die Eurazië en Afrika verbindt.

Deze laatsten, de van oost naar west lopende bergketens, geleiden van nature 's wereldds luciferische* etherstromingen, de stromingen die de mens via het milieu een aanleg geven voor de ontwikkeling en de opname van het TAO-mysterie.

De eersten, de van noord naar zuid lopende bergketens geleiden van nature 's wereldds ahrimanische* elektromagnetische stromingen, de stromingen die de mens via het milieu een aanleg geven voor de ontwikkeling en de opname van het TAOTL-mysterie.

*(*Note P.W.: Zelfs in de bouw van een houten huis met planken zie je dit terugkomen, namelijk horizontaal getimmerd is luciferisch, verticaal is ahrimanisch).*

Daar de van oost naar west lopende Euraziatische bergketens her en der door kleine van noord naar zuid lopende bergketens worden onderbroken, kon zich in het oosten van de wereld aan het luciferische TAO-mysterie een ahrimanische TAOTL-invloed paren.

Van een onderbreking van de van noord naar zuid lopende Rocky Mountains en Andesbergketens in het westen van de wereld door kleine van oost naar west lopende bergen is geen sprake.

Derhalve kent omgekeerd het westerse TAOTL-mysterie geen luciferisch TAO-aspect. Terwijl daarnaast de asurische invloed op aarde, om reden dat ze net als de ahrimanische invloed strookt met 's werelds elektromagnetische stromingen, zich ook topografisch gezien niet anders kon uitdrukken dan door onderdak te zoeken bij de westerse TAOTL-mysteriën, zij het op genoemde koekoekswijze.

Verder geldt hier anderszins dat de in Mexico thuis horende ahrimanische invloed door zijn voortdurende manifestatie binnen het TAO-mysterie in het oosten van de wereld (dus om daar tegen het – ook tamelijk oostelijke – THEOS-mysterie te opponeren, met name tegen het optreden van Christus in Palestina binnen dat mysterie), voor de uitheemse asurische wereldvloed 'in eigen huis' – dus binnen het westelijke TAOTL-mysterie – een plaats vacant maakte.

Ja, tijdens Christus' optreden in Palestina was voor de bij de Anonymus van Cuicuilco geïncorporeerde Sorath een locatie om op koekoekswijze op te treden vacant. Een locatie geografisch precies complementair aan Golgotha in Palestina. En om nu Sorath tegen te werken trad dan ook juist dáár, in Mexico, Vitzliputzli op, Christus' Zonnebroeder.

De van oost naar west en de van noord naar zuid lopende bergketens vormen in feite een uit elkaar getrokken kruis. Worden de twee typen ketens in gedachten over elkaar geschoven, dan ontstaat topologisch het beeld van het wereldkruis, waar Plato naar verwijst.

Bij de grote onderbrekingen van de ketens, in Palestina, ten oosten van Suez, en in Mexico, ten westen van Panama, ontstaat dan een soort lege vorm, de uitgespaarde vorm van de wereldroos, – in de astraalsfeer van de wereld reël aan dat kruis gehecht.

Ín die grote uitgespaarde roosvorm staan vier kruisen 'in het klein', – en wel zo dat in het land Mexico tegenover de 'Sorathmacht' aan het aparte vierde kruis (welgeteld inderdaad het vierde!) gehangen, een tweede Heiland staat.

Einde transcriptie.

Note Paul Wink: Voor meer informatie over Lucifer en Ahriman verwijs ik naar mijn website-artikel: <https://www.spiritueelastroloog.nl/lezingen-en-artikelen/Lucifer,%20Christus,%20Ahriman%20-%20Paul%20Wink.pdf>

Zie eventueel ook de website: www.imagilogos.nl

